599/00

Den 14. august 2000 blev i sag nr. 52.265:

xxxxxxxxxx xxxxxxxxxxx xx
xxx xxxxxxxxxxx
xxxxxxxxx xxxxxx xx xxxxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxx x

mod

If Skadeforsikring
Stamholmen 159
2650 Hvidovre

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstagerne, der har retshjælpsforsikring i If Skadeforsikring, tidligere Skandia, klager ved deres advokat over selskabets afvisning af at give forhåndstilsagn om retshjælpsdækning til en voldgiftssag.

Det fremgår af sagens akter, at klagerne er uenige med et byggefirma om, hvorvidt der er mangler ved det af byggefirmaet udførte arbejde, og om hvorvidt byggefirmaets rådgivning har været mangelfuld.

Klagernes advokat indbragte tvisten for Byggeriets Ankenævn og udbad sig nævnets stillingtagen til: "1) Hvorvidt Ankenævnet mener, at mine klienter i forbindelse med materialevalget har fået tilstrækkelig rådgivning fra L.L. Byggefirma, således at de på denne baggrund har været i stand til at træffe deres valg af materialer på et tilstrækkeligt sikkert grundlag. 2) Hvorvidt teglstenene efter Ankenævnets opfattelse er behæftet med en mangel. Såfremt spørgsmål 1 og/eller 2 besvares bekræftende ønskes Ankenævnets stillingtagen til hvorledes sagen efter Ankenævnets opfattelse skal afgøres, idet mine klienter er af den opfattelse at der bør oplægges nye teglsten, i passende farve, uden de i sagen omhandlede båndmærker. Såfremt det ikke er muligt at finde en egnet teglsten til samme pris som den oplagte er mine klienter indstillet på, at betale merprisen for en sådan teglsten der ikke har de i sagen omhandlede båndmærker."

I kendelsen fra Byggeriets Ankenævn hedder det: "Ankenævnet kan tiltræde skønsmandens udtalelse om, at den anvendte tagsten ikke adskiller sig fra andre tilsvarende tagsten på en sådan måde, at den kan karakteriseres som mangelfuld. Således som sagen har kunnet oplyses under den sagsbehandling, Ankenævnet anvender, finder 3 medlemmer af Ankenævnet, at der ikke er fremkommet noget, der sandsynliggør, at indklagede har pådraget sig et ansvar som følge af mangelfuld vejledning. Heroverfor er der afgivet 2 stemmer (forbrugerrepræsentanten) der vil statuere, at der må antages at være givet ansvarspådragende, mangelfuld vejledning i forbindelse med, at klageren valgte at få tag af teglsten i stedet for betonsten."

Klagerne har herefter ønsket sagen indbragt for Voldgiftsnævnet og forlanger ved deres advokat retshjælpsdækning hertil. Klagernes advokat har i den forbindelse over for selskabet i skrivelse af 19/10 1999 bl.a. anført: "For Voldgiftsnævnet vil argumenterne ikke være anderledes end dem der er fremført for Ankenævnet. Det er dog min opfattelse at disse argumenter vil være bæredygtige. Opmærksomheden skal i den forbindelse henledes på, at der for ankenævnet ikke foregår en decideret bevisvurdering i forbindelse med vurderingen af parternes argumenter. Uagtet dette forhold har et medlem af ankenævnet dog fundet, at der ikke er ydet korrekt vejledning af bygherren fra entreprenørens side. Det er min opfattelse at dette moment i sagen vil få afgørende betydning ved en evt. voldgiftssag, idet mine klienters forklaring vedrørende entreprenørens vejledning klart vil dokumentere at der intet er sagt fra entreprenørens side om tagstenenes båndmærker. Der er efter min opfattelse ikke tvivl om, at entreprenøren som i dette tilfælde er totalentreprenør har et ansvar for om de leverede materialer er mangelfulde, jfr. eksempelvis U 1992.915, ligesom en totalentreprenør har ansvaret for om der er ydet korrekt vejledning/rådgivning af bygherren."

Selskabet har i skrivelse af 3/2 2000 anført: "Påstanden vil være afvisning af forsikringsdækning, idet sagen ikke kan antages at blive ført med rimelig grund, jfr. Forsikringsbetingelser for retshjælpsforsikring § 5, stk. 1. ... Har sagen været ført ved et ankenævn, og er ankenævnets afgørelse gået forsikringstager imod, anses sagen som udgangspunkt ikke at være ført med rimelig grund, jfr. her eksempelvis AK 24.919 samt 24.295. Det er herefter pågældende forsikringstager der har bevisbyrden for, at ankenævnet har truffet en fejlagtig afgørelse, det vil sige, at der er belæg for, at domstolene

vil nå til et for forsikringstager bedre resultat. Det bemærkes, at det forhold at nævnets afgørelse er truffet med dissens, ikke i sig selv løfter bevisbyrden, jfr. AK 31.667. Med hensyn til det faktuelle grundlag i sagen, har sikrede/advokaten i nærværende sag, ikke ønsket at påberåbe sig andre oplysninger en den for ankenævnet forelagte. Sikrede/advokaten bestrider ikke, at der skulle være fejl i det for Byggeriets Ankenævn foretagne syn og skøn, herunder den byggesagkyndiges vurdering af at tagstenen lever op til de kvalitetskrav der kan stilles til den type tagsten. Med hensyn til Ankenævnets juridiske vurdering af sagen, anføres samme argumentation som for Byggeriets Ankenævn, med tilføjelse af UfR 1982.915Ø."

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelse: "**§ 5. Hvilke omkostninger er ikke dækket af retshjælpsforsikringen?** 1. Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi disse ikke står i rimeligt forhold til sagens genstand."

Nævnet udtaler:
Nævnet finder, at klagerens advokat ikke over for den foreliggende kendelse fra Byggeriets Ankenævn har anført omstændigheder, der medfører en sådan udsigt til, at sagens indbringelse for voldgiftsnævnet vil føre til et for klageren gunstigt resultat, at selskabet kan tilpligtes at give forhåndstilsagn om retshjælpsdækning.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann
formand